

Voorwoord

37^e jaargang februari nr.401

Terwijl ik dit zit te schrijven, zie ik het weerbericht weer vorst aankondigen voor de komende week. Vier dagen geleden was het heerlijk 10 -12 graden. In zo'n korte tijd kan het weer helemaal omslaan. Wat wonen we toch in een prachtig land, waarin in zo'n korte tijd het weer helemaal kan veranderen. UNIEK, toch!

Wanneer u dit leest heeft de Algemene Leden Vergadering reeds plaats gevonden. Toch een prestatie voor de club, want dit is de 38ste maal. Binnen een maand vieren we met het Aanheinkelen ineens onze 40ste verjaardag. Ik heb nog nooit een club in een maand tijd twee jaar ouder zien worden. Ja, ja, we hebben een UNIEKE club.

We hebben als Heinkelaars een hele aparte ALV achter de rug, want voor het eerst in de clubgeschiedenis, is dit een ledenvergadering geweest, waarbij de voorzitter op vakantie was. Echt UNIEK. Eigenlijk zouden alle leden dit meegemaakt moeten hebben.

Van harte hoop ik dat er stoelen te weinig zijn geweest op deze ALV, want we hebben op deze ledenvergadering kunnen stemmen over de clubcontributie. Niet zomaar, weer een kleine verhoging, of zo iets. Neen, we hebben kunnen stemmen om de contributie, voor vijf jaren te bevriezen. Dat is pas UNIEK.

De contributie is een onderdeel van het gepresenteerde beleidsplan en in principe mag dit beleidsplan zelfs 10 jaar leidend in de club zijn. Een veiligheid is in gebouwd om het halverwege de tijd een keer te herzien. Ik noem dat UNIEK.

Dat de tijd doorgaat weten we allemaal, maar zijn jullie je er allemaal van bewust dat we over twee maanden alweer de eerste rit in dit nieuwe jaar hebben? Een rit waarvan ik hoop dat minimaal 70% van al onze leden aan de start verschijnen, met zijn of haar UNIEKE Heinkelvoertuig.

Maar eerst nodig ik jullie allemaal van harte uit om bij de 40ste verjaardag van de club aanwezig te zijn. Dit wordt een prachtig en groots feest, in het "Heinkel-home" 't Dorpshuis in de Kwakel, met een zeer nostalgisch tintje, wat het eten aangaat. Ik kan het niet voldoende benadrukken; KOM ALLEMAAL. Dit wordt een UNIEKE gebeurtenis!

Simon van der Heden

Inhoudsopgave Heinkeltje 401 januari 2017

Voorwoord	blz. 3
Evenementenkalender 2017	blz. 5
Lief en Leed	blz. 6
Pizza party!	blz. 7
Van de bestuurstafel	blz. 8
Nieuwjaarsreceptie 2017	blz. 9
38e Algemene Ledenvergadering	blz. 10
Van Heinkel tot Wabo (vervolg)	blz. 14
Welk ander merk scooter is te vergelijken met een Heinkel?	blz. 21
HeinkelHandel	blz. 26
40 jaar Heinkelklub “De Kwakel” en hoe het ooit allemaal begon	blz. 28
Te koop	blz. 37
1999 OLDTIMERTOURTOCHT 2017	blz. 38
1958 Trabant	blz. 40
Van de redactie	blz. 42

Evenementenkalender 2017

4 maart	:	Aanheinkelen in De Kwakel
2 april	:	1e Heinkelrit in De Kwakel (door JARUPI)
7 mei	:	2e Heinkelrit in Groningen (Freerk Zuideveld & Wilfred Leunge)
11 juni	:	3e Heinkelrit / Jubileumrit in Hillegom (Carole Teeuwisse en Kees Colijn)
17 & 18 juni	:	10^e Oldtimertoertocht (Leon Bemelmans)
30 juni – 2 juli	:	4e Heinkelrit / Clubactiviteit in Zundert (Ton Hoogetboom)
6 augustus	:	5e Heinkelrit in Drenthe (Rob & Aly Veldkamp)
3 september	:	6e Heinkelrit in Limburg (Roel Rievers & Lucas Slomp)
16 september	:	Herdenkingsrit Adriaan van Breda in Brabant (Tonny & Andrea)
23 september	:	Nationaal Veteranentreffen Woerden
1 oktober	:	Afheinkelen in De Kwakel (Arie Verdonk & Jaap Overwater)

Het rijden van ritten geschiedt op eigen risico. Heinkelklub "De Kwakel" kan niet aansprakelijk gesteld worden voor leed of schade aan personen en/of persoonlijke eigendommen.

Sluitingsdatum kopij is **8 maart 2017**
redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Molenstraat 12 1718 BL Hoogwoud

Lief en Leed

Francien Butter heeft in het ziekenhuis gelegen voor een nieuwe heup. Ze werkt nu aan haar herstel. Hierna hopen we je weer te zien op één van onze ritten!

Francien Butter.
Dorpsstraat 211
1531 HE Wormer

Op 13 Maart gaat Paulien Kaandorp naar het ziekenhuis voor een nieuwe knie. Paulien hopelijk ben je weer snel op de club aanwezig.

Paulien Kaandorp
Kastanjelaan 9
1702 JG Heerhugowaard

Namens het bestuur en alle leden van "Heinkelklub de Kwakel" wensen we deze dames een voorspoedig herstel.

Piet Hollander heeft op 10 Februari een nieuwe heup gekregen. Het gaat goed met Piet en nu werkt hij aan zijn herstel. En dat na een val met de fiets waarbij hij in zijn andere heup een spierscheuring had opgelopen. Piet sterkte en hopelijk kun je weer snel op je Heinkel stappen.

Namens het bestuur en alle leden van "Heinkelklub de Kwakel" beterschap gewenst!

Piet Hollander
Aelderstraat 21
7854 RN Aalden

Pizza party!

Traditiegetrouw openen we in maart ons Heinkelseizoen. Dit jaar zal dat op **zaterdag 4 maart** plaatsvinden in het dorpshuis “**De Quakel**” en wel door middel van een onvervalste pizza-party! Onbeperkt pizza eten voor een klein prijsje!

Leden mogen 1 introducé(e) meenemen. De kosten per persoon bedragen   17,50.

Uiteraard zijn ook de kinderen welkom, tot en met 12 jaar zijn de kosten   10,- per kind. Vanaf 12 jaar   17,50.

Deze kosten kunt u bij inschrijving voldoen bij     van de penningmeesteressen.

Inloop vanaf 17.30 uur. Vanaf 18.30 uur kunt u aan tafel.

Na het eten is er tijd en gelegenheid om gezellig na te kletsen.

Hopelijk tot 4 maart!

Het bestuur

Van de bestuurstafel

- In januari vergaderde het bestuur weer. Allereerst nemen we de Algemene Ledenvergadering door.
- Ton Hoogenboom is afwezig. Hij was vergeten dat hij een vakantie had geboekt. Simon neemt hem waar.
- Carole meldt hoe de kascontrole is verlopen. Daar horen nog een paar vragen bij die we proberen te beantwoorden.
- De nieuwe website gaat zo langzamerhand het eindpunt naderen. Cees van Dongen en Ton van de Vall zijn bezig om hem over te zetten.
- Ook zijn we al bezig met het aanheinkelen. Aangezien er geen van de leden is die dit op zich wil nemen, neemt het bestuur hierin het voortouw.
- We buigen ons over het voortbestaan van het Heinkeltje nu Ton van de Vall sr. overleden is. Een andere mogelijkheid komt meteen duurder uit dus voorlopig blijft alles zoals het is.
- Carole en Kees Colijn zijn al bezig met de voorbereidingen van de jubileumrit in juni.
- Udo Peters heeft een mooie fotoreportage gemaakt hoe de aanhanger te bedienen in alle voorkomende gevallen. Die wordt bij de aanhanger gevoegd.

Ed van den Brink.

Nieuwjaarsreceptie 2017

Het weer is listig. In de nacht voor het plaatsvinden van de nieuwjaarsreceptie zijn er veel aanrijdingen geweest door gladheid in het hele land. Als je van ver moet komen, krijg je geen ongelijk als je vandaag veilig thuis blijft. Elkaar ontmoeten op de nieuwjaarsreceptie is leuk, maar geen “must”. Toch valt de opkomst niet tegen. Het is fijn om elkaar na drie maanden zonder Heinkelactiviteit een prettig nieuwjaar te wensen. “De beste wensen!”, is vanmiddag een veel gehoorde term. Koffie en thee met een plakje cake d’r naast krijgen we van Ria of Edward. Binnen in de zaal zit meestal de vaste prik. Coby Lek bijvoorbeeld, komt met een brede glimlach achter haar rollator naar Het Dorpshuis gelopen. Zo zien we nog meer leden of hun partners, die langdurig onder de afdeling “leed” vallen. Extra fijn dat juist zij gekomen zijn.

We maken een rondje langs de tafels om iedereen een hand te geven. Krasse knarren staan respectvol op om een welgemeende, stevige handdruk met nieuwjaarswens te geven terwijl ze je recht in de ogen kijken. Dat is nog eens iets goeds van de oude stempel. Wij hebben een mooie klub met saamhorige mensen want tegenwoordig geeft men in het algemeen niet zoveel meer om elkaar. De aanplakfactor van de biertap is naar schatting net zo groot als de plaatselijk heersende zwaartekracht. Oftewel, het lijkt hier voor sommigen zinloos tegenstand te bieden en ze geven zich na het binnenkomen direct over aan het gele nat met schuimkraag. Ze komen daarmee niet verder dan het zijgedeelte waar de bar staat. In elk geval is het wel gezellig in die hoek.

Dan komt het traditionele voorzitterspraatje. Dat het een goed jaar mag worden! Natuurlijk, dat zou fijn zijn. Zoiets wensen we allemaal. Al rap gaat de toespraak over de aanmaak van bordjes voor de jagers van rittentrofeeën. 20 stuks per jaar was dit keer net genoeg. Het record van gereden ritten vorig jaar staat op het getal 10. Arie en Jaap hebben dit respectabele aantal op hun naam staan. Verder zijn er nog 17 mensen die in aanmerking komen voor een jaarhanger. Oei, de laatste gaat naar Het Dorpshuis en daarmee zijn ze allemaal op. Men kletst nog wat na en stuk voor stuk verdwijnen wat leden richting de deur. Na afloop krijg je een presentje mee naar huis. De ALV ligt in het verschiet. Wat staat er allemaal op het programma voor 2017? AanHeinkelen, waar en hoe? Tot ziens op 11 februari, dan weten we spoedig meer.

38e Algemene Ledenvergadering.

Februari 2017. Ha, wie had dat nou gedacht? Het Dorpshuis staat rondom in de sneeuw. Daarom: code oranje is afgegeven voor het weer. Dat is best opmerkelijk, want sneeuw hebben we de laatste jaren ontzettend weinig gehad in het westen. Het is dan ook begrijpelijk dat het binnen geen drukte van belang is. Menig lid zit het niet zitten om een relatief riskante rit te moeten maken voor een enkele instemming in- of om een opmerking over de afgehamerde agendapunten te kunnen afgeven.

De vaste kern klubleden is er. Een enkeling komt door omstandigheden later. Afzakken is meestal niet zo moeilijk als stijgen. Dat zou je denken. Vreemd hoor, de Limburgers zijn keurig op tijd. Aan de vroege kant zelfs. De Drentenaren hebben waarschijnlijk nog steeds hetzelfde problematische vervoermiddel als voorheen. Ze komen opnieuw net te laat. Ondanks dat Nico Out meldt dat ze twee weken geleden vertrokken zijn, toch een hele prestatie om van hun locatie voor twee uur serieuze praat naar De Kwakel te komen. Vraag mezelf af of ik het er voor over zou hebben. Denk het niet.

Om klokslag twee uur dus de start van de vergadering. Al spoedig wordt men gevraagd een moment van stilte te houden, als blijk van medeleven voor hen die ons redelijk recent ontvallen zijn. Je wordt er met je neus

opgedrukt, dat voortbestaan geen vanzelfsprekend iets is. Laten we ons voornemen vaker acht te slaan op de leuke dingen die wij beleven.

Alle bestuursleden zijn ook aanwezig. Mmm, bijna allemaal. Voorzitter Ton Hoogenboom is onder dwang van zijn kinderen op vakantie naar een warm oord. Het is hem gegund. Na zes jaar voorzitterschap, knoopt hij er weer drie jaar aan vast. Hij was dat eerst niet van plan, zijn termijn zat er immers op. De hoofdreden om door te stomen is, dat elk bestuurslid zo goed zijn/haar huiswerk maakt, dat de bestuurszaken fijn worden afgehandeld. Kijk eens aan, het bestuur is dus helemaal in balans.

Elly wilde ook uittreden. De reden was aannemelijk. Maar opnieuw is er een heldere geest geweest voor het oplossen van haar enige bezwaar. Gelukkig, Elly tekent bij voor een nieuwe termijn.

Wat moeten we als klub (tijdelijk) zonder voorzitter, rittencoördinator of een algemeen bestuurslid voor de zaken die te lang op de plank blijven liggen? Nu die twee eersten toegezegd hebben door te gaan, is er nog één vacature te vervullen. Wie o wie vult de laatste plaats in?

Tsja, bij afwezigheid van de voorzitter moet iemand de vergadering leiden. Simon van der Heden is een uitstekend, tijdelijk vervanger. Op uiterst correcte- en beleefde wijze leidt hij scherp de aanwezigen door de inhoud van het ALV boekje. Zijn wijze praat komt er aangenaam uit, doorvlochten met veel humor, die toch op serieuze toon wordt uitgesproken. Mede daardoor blijven de mensen geboeid luisteren. Slechts een enkele keer hoort men Sssst, om onderlinge gesprekken de kop in te drukken.

Simon houdt zijn betoog voor de toehoorders als een groot leider. Donald Trump zou eens bij deze man in de leer kunnen gaan. Speciaal voor de oplettenden onder ons: Beide heren hebben trouwens hetzelfde soort kapsel, al zit dit bij Simon 90 graden gedraaid op zijn hoofd. Het klinkt aannemelijk dat zijn mening ook haaks op die van D. Trump staat. Want bij Simon, die in feite niets meer of minder doet dan het onderling overeen gekomen beleid van het hele bestuur presenteren, stemt niemand tegen!!!

Er zat een pauze van een kwartier in de vergadering. Die was zo voorbij. Enkele ietwat dovige mannetjes hadden moeite hun plek aan de tafel te hervinden. Vijf minuten extra “bakkie doen” was het resultaat. De vergadertijd vloog toch al voorbij met de snelheid van het licht. Buiten begon het donker te worden om kwart voor vijf, toen de napraat over de vergadering afgelopen was. De volhouders schoven door naar de bar toen Kees naar huis reed. Hij had zelfs op de Heinkel willen komen, totdat de weersberichten vertelden dat hij beter op vier wielen moest gaan. Ach, voor je het weet is het zondag 2 april en zijn we opnieuw bij het Dorpshuis voor een eerste rit van het seizoen.

Maarr eh, eerst nog enkele los bij elkaar geraapte feiten, voor het zover is:

- 4 maart aanHeinkelen in Het Dorpshuis. Alle zondagsritten voor 2017 zijn ingevuld. De rittenagenda is goed vol voor 2017, men mag reeds beginnen met invullen voor 2018.
- Er komt een herdenkingsrit ter ere van Adriaan van Breda halverwege september. Mijn advies is: meedoen!! Adriaan zal ons gegarandeerd beschermen tegen vervelend weer tijdens deze rit. Dat kan alleen hij!
- De beide Strenghe Meesteressen die de klubpenningen beheren, zetten zich opnieuw in om het Nationaal Veteranen Treffen in goede banen te leiden, mits minstens twee leden hun toezegging doen om hen te ondersteunen. Gelukkig hebben we heel wat mensen in de klub die bereidwillig hun handen uit de mouwen steken. Zo wordt het een aangenaam 2017.
- Geen contributieverhoging dit jaar voor een gewoon lidmaatschap, Heinkeltjesleden dienen wel tegemoet te komen aan de hogere onkosten.
- De VNPP werd in het nauw gedreven. Benieuwd hoe dat uit gaat pakken.
- Voor verdere details kijkt u in het verslag van de secretaris, hij zet de puntjes op de i.
- Vanaf deze kant wil ik iedereen alvast bedanken, die een bijdrage levert aan evenementen, het Heinkeltje en het besturen van de klub in wat voor vorm dan ook in het seizoen 2017.
- In het bijzonder gaat mijn hartelijke dank uit naar Jan Hogema, voor het voeren van het woord over de bevindingen van de kascommissie. Het scheelde mij veel uitspraken als bijvoorbeeld uh, uh, uh dat weet ik niet en de bijbehorende klotsende oksels met angstzweet. Publiekelijk praten is bij mij een zwak punt. Zoals de meesten weten, ik schrijf liever een eind voor me uit.

Groeten van Kees Colijn.

Van Heinkel tot Wabo (vervolg)

Nu ik wist, dat het zinvol was, de motor liep ten minste, ben ik eerst maar eens in de papieren gedoken. Ik had een kentekenplaat achterop zitten, dus was het niet eens zo erg moeilijk om te gaan zoeken. Ik kwam uit in Veendam bij de RDW en , het geluk was dit keer met mij, daar werd vrij snel het originele kenteken gevonden. Natuurlijk is dat voor de liefhebber belangrijk, want dan heeft het te restaureren object in ieder geval het correcte kenteken. Deze WABO had het kenteken gekregen op 22 februari 1957. Dit jaar viert hij dus zijn 60-ste verjaardag. Daarna was het zoeken naar het bedrijf WABO. Voor op de beenschilden en aan de zijkant van de carrosserie bak zaten nog een viertal messing emblemen. Hierop stond de naam WABO en N.V. Wagenbouw Amsterdam. Overal rondgevraagd, maar niemand kon mij verder helpen. Ten slotte naar de Kamer van Koophandel gegaan. De inschrijving was nog terug te vinden. Zij bleken begonnen te zijn in 1951 in de Hunzestraat 45 1. Het bedrijf heeft het uitgehouden tot begin 1963. De ene directeur was Jan Adolf Ankel en die woonde in de Hunzestraat in Amsterdam. Het bedrijf is dus bij J. Ankel thuis begonnen. Directeur Ankel is afkomstig uit Arnhem. De tweede directeur was Jan Schuite, deze man woonde aan de Joh. Geradsweg 168 in Hilversum, later verhuisde hij naar Laren, maar was een geboren Amsterdammer. Beide echtgenotes waren bij de KvK ingeschreven als commissaris van het bedrijf . Het bedrijf startte met een geplaatst kapitaal van 4.000.= gulden. Deze beide mannen hebben aan de wieg gestaan van de WABO scooter. Maar dat kwam wat later in de tijd. Hun eerste activiteit was het ontwerpen en laten fabriceren van schafketen. De specialiteit van Wagenbouw was het gebruik van profielplaten voor de buitenwanden, die natuurlijk sterker waren dan de vlakke platen. Nimmer heb ik een bouwkeet gezien van dit merk, maar misschien een van de Heinkelaars wel! Een ander product wat ontworpen werd waren

WABO

de Nederlandse scooter!

De WABO-SCOOTERStrekken onmiddellijk de aandacht door het sportieve en sierlijke uiterlijk. Tevens wekken zij direct vertrouwen door de solide bouw en constructie en de zorgvuldige afwerking. - Aan het comfort van de berijders is grote aandacht besteed, de zit, is goed en de bediening eenvoudig, terwijl de brede, doorlopende tredeplanken ook aan de duoberijder grote steun geven. De grote spaakwielen laten zijwinden gemakkelijk door, helgeen het rijcomfort aanmerkelijk verhoogt. Ook geven de grote wielen op slechte wegen een rustige ligging op de weg en verminderen de kans op slippen. De sterke telescoop-voorvork heeft een progressieve werking en de stoten worden door 'n ingebouwde schokbreker gedempt.

De Wabo - scooters zijn sterk, sterflijk, betrouwbaar en zuinig.

WABO 100 cc

Motor: Villiers 98 cc Mark 4-F - 3 pk bij 4000 omw.p.m. - 2 versnellingen en vrijloop met hand-schakeling - Villiers carburateur - Vliegwielensteking - Kettingoverbrenging

Frame en vering: Dubbel buisframe met zware telescoopvoorvork

Carrosserie: Staal, gecoat gelagerd en afneembaar

Benzinetank: inhoud 7 liter

Remmen: Krachtige trommelremmen, te bedienen vanaf het stuur resp. met de voet

Wielbasis: 132 cm Bandenmaat: 2.50 x 1.6

Kruissnelheid: Pim. 60 km

WABO 150 cc

Motor: Villiers 150 cc Mark 30 C. - 5 pk bij 4500 omw.p.m. - 3 versnellingen en vrijloop met voetschakeling - Villiers carburateur - Vliegwielensteking - Ketting overbrenging

Frame en vering: Dubbel buisframe met zware telescoopvoorvork

Carrosserie: Staal, gecoat gelagerd en afneembaar

Benzinetank: inhoud 7 liter

Remmen: Krachtige trommelremmen, te bedienen vanaf het stuur resp. met de voet

Wielbasis: 132 cm Bandenmaat: 3.00 x 1.6

Kruissnelheid: Pim. 80 km

N.V. WAGENBOUW - AMSTERDAM N.V. WAGENBOUW - AMSTERDAM

de bumperrozetten. Dit waren de verchromde opzetstukken, altijd twee per autobumper, die haaks op de horizontale bumper werden geschroefd. Wie weet tegenwoordig nog van de jeugd wat een bumperrozet is, we hebben niet eens meer bumpers op onze voertuigen! O, pardon, nog wel gelukkig op onze scooters. De Wabo mannen lieten het vormen van de platen door een groot bedrijf doen. Dit bedrijf Polynorm uit Bunschoten, maakte namelijk ook de bakken voor de legerjeep aanhangers en ook nog veel plaatwerk voor andere scooters , zij waren zodoende gespecialiseerd in het vormen en stansen van metaal.

Waarschijnlijk wilden onze Wabo mannen meer, toen ze op een Vespa scooter gereden hadden bij regenachtig weer. Zij kwamen tot de slotsom dat de scooters in het algemeen niet vrouwvriendelijk waren en gevaarlijk om mee te rijden. Zij hebben toen de uitdaging aangenomen een scooter te bouwen die goedkoop moest worden en stabiel in het rijden zou zijn. Dat stabiel rijden, wilden ze ondervangen met o.a. de plaatsing van de motor. Deze moest in het midden van het voertuig komen, zodat de berijder (-ster) niet onder het rijden scheef moest gaan hangen om recht te rijden, zoals bij de zijophanging van de Italiaanse ontwerpen steeds het geval was. Tja, Heinkel wist dat natuurlijk allang! Zij hebben daartoe een dubbelbuisframe ontworpen. Polynorm ging aan de slag en bouwde een paar frames. Dat het goedkoop moest is aan de frames nog te zien, want alle stukjes afval buis werden er gewoon tussen gelast. Zonde toch, om dat weg te gooien. De motor werd vrij ver naar het achterwiel geplaatst. Zij kozen als krachtbron de Engelse 2 takt inbouwblokken van Villiers. Wat volgens de ontwerpers ook anders moest was de wielmaat. Op die kleine wieltjes laat je toch de dames niet rijden, veel te gevaarlijk. Zij kozen meteen voor kloeke wielen en namen 16 inch als uitgangspunt. Bij de Sparta fabriek kocht men een complete voorvork met telescoop vering. Bij het achterwiel was geen vering nodig, want dat werd wel door een verend zadel opgevangen. Uiteraard werd bij het frame reeds rekening gehouden met een lage instap voor de

dame. Om al het olie gespetter tegen te gaan werd er geheel een carrosserie omheen gemaakt. Vanaf de beenschilden tot achteraan is een brede treeplank bedacht. Zoals Polynorm dat in hun vingers hadden, werd de beplating sterker gemaakt, door er een profiel "in te drukken". Zo kreeg de scooter langzamerhand "smoel". Om aan de verschillende vraag van de consument te kunnen beantwoorden werd er een 100cc en de zwaardere 150 cc versie gebouwd. Er waren een paar opties zoals een extra snelheidsmeter, een extra klokje, een extra bagagedrager en een extra windscherm. Er werden lovende folders gedrukt en dat moest zeker de verkoop naar grote hoogte opstuwten!

Een overzicht uit het blad SCOOTER van 1955 geeft aan dat er op dat moment 37 verschillende merken in de handel waren, waar WABO zich dus tussen wilde wurmen en ook nog de beste wilde worden. Heinkel staat in deze lijst vermeld met type 102 A 1 en deze kostte toen 2175,= gulden. De WABO 100cc kostte 1095,= gulden, terwijl de 150cc versie 1295,= gulden moest gaan kosten. Zeker de WABO was een heel stuk goedkoper, daarin waren ze dus zeer zeker succesvol geweest! Nergens in de literatuur komen we na 1955 nog iets tegen over deze Nederlandse scooter. Er zijn een paar exemplaren van gebouwd, waarvan ook geëxporteerd is naar Engeland. Hetgeen geresulteerd heeft in een zeer onbekend gedrocht heden ten dage. Wie kent nu nog een WABO???????? In Engeland is een exemplaar bekend in een collectie. In Nederland zijn nog drie van deze voertuigen overgebleven.

Tijdens de restauratie, 1991-1992 was ik uiteraard al lid van Heinkelklub De Kwakel, want elke rechtgeaarde motorman, begint toch altijd met een Heinkel! Ook toen strooide ik de vraag rond: Wie weet iets van een WABO scooter? Tja, niemand natuurlijk, want wie wilde op zo'n oerlelijk ding rijden, wat ook gewoon levensgevaarlijk was. Ja, echt levensgevaarlijk. De Wabo mannen hadden bedacht dat de carrosserie makkelijk los te maken moest zijn, voor onderhoud. De losse bak werd erop gezet en vast geklikt met vier verende sluitingen, die met een vingerbeweging zijn los te maken.

Ging je over een hobbel, dan veerde de bak in zijn geheel, gewoon mee omhoog. Wat veel en veel erger was, waren de zadels. Twee zweefzadels werden achterelkaar gemonteerd op een fors bemeten stalen plaat. Als optie kon op deze plaat ook een buddy-sit gemonteerd worden. Aan de onderkant waren op de hoeken van deze plaat vier kleine buisjes gemonteerd, die door de carrosserie heen in het buisframe vielen. Om dit te monteren werd er eerst op de carrosseriebak een rubberstrook gelegd en zo los, plompverloren, werd de zadelplaat erop gelegd. Vast maken, dat kon niet. Jullie begrijpen het al, als je flink moest remmen werd je als een projectiel gelanceerd en als je geland was kreeg je die stalen plaat op je kop toe. Mocht je willen tanken, dan moest jij als bestuurder afstappen en natuurlijk ook je medepassagier. Je tilde dan de stalenplaat met zadels eraf, legde die op de straat neer en kon dan tanken. Wat heeft die Heinkel het toch wijs gedaan met een scharnier en een vergrendeling als je erop rijdt. Men had een prachtige elektrische claxon onder de voorvork gehangen. Staat prachtig op de folder, maar als de voorvork iets te ver doorveert, heb je weer een deuk in het voerspatbord. Er werd een prachtige knop op de carrosserie gemonteerd met START erop, maar het voertuig had gewoon een kick-starter!! De startknop blijkt echter de uitknop te zijn! Het achterlicht welke is gemonteerd boven de kentekenplaat achter, dient als roodachterlicht, remlicht en nummerplaatverlichting. De nummerplaat verlichting, verlicht echter de achterzijde van de plaat!

Kortom, de Waboscooter was heel slecht ontwikkeld, en eigenlijk nog lang niet af. De Wabo mannen hebben slecht werk geleverd en ook op een achteraf gezien, verkeerd moment. Er was veel aanbod van veel betere kwaliteit. Ze zijn dan ook roemloos ten onder gegaan. In Bunschoten, bij Polynorm, hebben nog vele jaren een paar voorvorken en andere onderdelen in een stelling liggen wachten, ja wachten waarop???? De heer Ankel geeft in 1964 een adres op van een hotel in Spanje als woonplaats en een filiaal in Laren. Het bedrijf was toen al een jaar eerder opgeheven. Ankel

was toen 62 jaar oud en of hij zijn schapjes toen op het droge had, vertellen de archieven niet!

Uiteindelijk is het een vrij uniek voertuig geworden, en ik maar denken dat ik de enige was die er een had. Nou, echt niet. Lees maar eens de bijgevoegde brief van de Heinkelclub uit 1993, die toen ook al klantvriendelijk was!! Die Jose . Maar het werd langzamerhand wel bekend dat ik zo'n voertuig bezat. In 1995 besteedt Het Motorrijwiel in het nov/dec. nummer maar liefst, drie pagina's aan mijn WABO. In 1999 was hij te zien op de Motor RAI in de tentoonstelling "Hollands fabrikaat" en ten slotte in 2003 stond de WABO wederom tijdens de MOTOR RAI in de tentoonstelling "Hall of Fame" .

Uiteindelijk is dit lelijke eendje best bekend geworden en zijn er dus totaal drie in Nederland. Een door de bemiddeling van de Heinkelclub gevonden en een door de publicatie in Het Motorrijwiel. De restauratie? Och die is verder wel goed verlopen. Dat dit ook echt zo is, bewijst dat ik er al heel wat toer ritten meegereden heb, ondanks de gevaren en de wat lagere snelheid, zo'n 60 km per uur.

Waarom, zo vragen jullie je af, heb ik dit verhaaltje gemaakt voor "t Heinkeltje"? Wel dat is heel eenvoudig. Zo langzamerhand weet ik dat heel wat leden ook naast de Heinkel nog een "vreemdeling" in de schuur hebben staan.

Schrijf er eens over en laat ons , zodoende, daar allemaal van mee genieten. Iemand moet toch de uitdaging aannemen?

Natuurlijk gaat er niets boven de Heinkel, vandaar dat ik afsluit met "Van Heinkel naar WABO en weer verder met Heinkel!"

Simon van der Heden

HEINKELKLUB "DE KWAKEL"

Postbus 815 / 1424 ZA De Kwakel

De Kwakel, 30 augustus 1993.

Geachte heer van der Heden,

Hoe is het met Uw WABO, wordt het al wat, of heeft u nog geen extra informatie ontvangen omtrent deze NL-scooter.

Jongstleden heb ik de heer Berghuijs van de Lambretta Club Nederland gesproken en toen kwam het verhaal op de Wabo-scooter, daar de heer Berghuijs ALLES verzamelt (gegevens/literatuur) van scooters.

Hij gaf mij het adres op van de heer Ben Bolscher, die ook in het bezit is van één WABO (een van de vijftig scooters die de man heeft ...) en denkt dat hij tot nu toe de enige is met zo'n exemplaar.

Mocht u dit adres nog niet hebben, dan kunt u hem misschien bellen voor informatie/gegevens:

Ben Bolscher
Dorpsstraat 59
8111 AC Heeten
05276-1571

Vertrouwende u hiermede van dienst geweest te zijn,
met vriendelijke Heinkelgroeten,

José Zijerveld
Heinkelclub "De Kwakel"

Welk ander merk scooter is te vergelijken met een Heinkel?

Onlangs stond er al een vergelijkingstest door vader en zoon Kalkmann in het Heinkeltje . Leuk om twee merken scooters, Zündapp en de geliefde scooter “ons merk” met elkaar te vergelijken. Toevallig of niet, mijn vergelijkingsverhaal was al in de maak. Met Heinkelrijden heb ik bijna 25 jaar ervaring. Begonnen op een A2, na drie jaar eigenlijk verder altijd op een 103A0. Daarvoor had ik nog nooit op een motorscooter gereden. Als "echte" motorrijder haal je je neus op voor een tweewieler waarvan de techniek verhuld wordt door wat plaatwerk van blik, of erger nog: plastic! Het is dat mijn vader op een goeie dag behoefte krijgt om een Heinkel aan te schaffen. Zonder rijbewijs mag hij niet legaal rondrijden. Lid was hij ondertussen wel geworden bij Heinkelklub De Kwakel. Dan ga je op een mooie zondag toch eens kijken bij die vereniging. Om het gerestaureerde apparaat maar te laten staan, is zonde. In al dat opknapwerk, dat over drie jaar verspreid was, is toch wel wat respect van mij voor het mormel met de kleine 10 inch wieltjes ontstaan. Aangewakkerd door het enthousiasme waar de leden van HKDK mee rondrijden, ben ik in mijn vaders plaats tourritten mee gaan rijden. Heinkel, de Rolls Royce onder de scooters. Dan kom je toch niet op de onzalige gedachte iets anders te begeren?

Toch komt er eens een moment dat je iemand ontmoet met een ander merk scooter. De kans dat het een Vespa is, is behoorlijk groot. Of dat nou van de oude lichting is, of de nieuwe generatie. Die keer was het een jaren '80 ding. Zullen we eens ruilen? Al snel zijn we het er over eens. Rijden met die handel! De Vespa lijkt voor mij met een leuke voorband op weg te zijn. Heel vaag, die voorwielophanging. De rechthoekstabiliteit is stukken minder dan de zwaarlijvige Duitser met telescoopvork. Het tweetaktmotortje is veel feller dan de goedmoedige Heinkel krachtbron. Loopt mooi rond, op lagere toeren zonder dat “bonkerige”, wat een Heinkel kan hebben. Met name de A0 die alles zonder tussenkomst van rubber doorgeeft aan de bestuurder.

Vooraf het op toeren komen doet de Vespa stukken sneller. Op de Heinkel zou je denkbeeldig nog een stuk krant kunnen lezen voordat de volgende versnelling aan de beurt is. Die dikke Duitse is naar mijn mening minder charmant van lijn dan de Italiaanse schone, die echter een persoontje met wisselvallig humeur is. Ik zou een Heinkel afkomstig uit Zuffenhausen dus niet snel ruilen met zo'n ranke troel uit Pontedera. De Heinkel is ook zuiniger dan de Italiaanse Wesp. Nu de scooter enkel voor tourritten wordt gebruikt, een minder belangrijk argument.

Een beetje door samenloop van omstandigheden komt er in 2014 een Honda scooter in onze stal te staan. Het is een makkelijk ding in het gebruik van 5 jaar oud. Voornaamste reden van aanschaf: zo sparen we een tweede auto uit en de motorfiets waar Mariela nooit vrienden mee is geworden, mag de deur uit. Bijkomend voordeel: I.t.t. de motorfiets vinden onze dochters het totaal geen bezwaar om hier wel achterop te stappen.

Het getal 300 staat er op de zijkant bij de typeaanduiding SH. Dit is niet het werkelijk aantal cc's. Slechts 279 kubieke centimeters staan paraat voor de aandrijving. Is er nog meer nepperij aan boord? Dat valt mee, het is een automaat die kinderlijk eenvoudig te bedienen is. De vertrouwde

“koppelingshandel” die links zit bedient in dit geval de achterrem. Gelijktijdig bedient die handle 1/3 van de kracht op de voorrem. Gas geven, sturen en op tijd remmen. Dat is alles. Het licht brandt altijd. Een korte druk op de startknop doet de watergekoelde motor tot leven komen. Net als de Heinkel een ééncilinder viertakt zonder balans-as. De elektronische injectie zorgt voor het juiste mengsel. Aan dat soort dingen merk je dat deze scooter ruim veertig jaar nieuwer is dan de nieuwste Heinkel. Er zijn waarschijnlijk net zoveel verschillen als overeenkomsten. Vooral het vermogen en de remmen zijn een hele vooruitgang. Je zit anders op de Heinkel, veel “vlakker”. Trillen doen ze allebei. Elke scooter heeft een gebied waarin je iets voelt dat de motor aan het werk is. Net als je denkt dat de Honda minder geluid produceert dan de ouwe Duitse, slaat de koelventilator aan. Op zo’n nijldige zoemtoon, alsof er een enorme hommel onder je zadel zit opgesloten. Het kan niet anders, maar wordt door mij als storend element ervaren. Schakelen hoef je niet, een lichte draai aan het gas doet de koppeling aangrijpen en de variomatic regelt de ideale overbrengingsverhouding. Makkelijk voor in de stad, toch is dit op den duur bijzonder saai. De grote Heinkeluitedaging om van 1 naar 2 te schakelen zonder gekraak is geheel niet van toepassing. Toch is er een keerzijde. De grote schijfrem aan de voorkant heeft nogal wat reservecapaciteit, zeker t.o.v. de kleine trommel van de Heinkel.

16 inch gietwielen moeten veel stabielere zijn dan de Duitse 10 inch velgen. Die ene uitzondering met storm mee dat ik 100km/u op de geheel stalen scooter haalde, was het verschil in wegligging niet dramatisch te noemen. Constant 100km/u is voor de Jap die in licentie in Italië wordt gebouwd, een peulenschil. Hier is de 100 cc extra cilinderinhoud duidelijk merkbaar. Optrekken gaat veel rapper, soms wel lekker in het verkeer van tegenwoordig. Je hebt wat meer ruimte op het zadel voor z’n tweeën. Bagagemogelijkheden zijn ongeveer gelijk. De tank en een bagagevak onder het zadel zijn bij beiden nagenoeg even groot. Het verbruik is ook ongeveer

hetzelfde, al rij je met de Honda dan wel met gemak gemiddeld twintig kilometers per uur sneller. Naast de snelheidsmeter en wat lampjes, is er een temperatuurmeter, klok en tripmeter/dagteller op het stuur te vinden. Vanuit de 12V plug in het dashboardkastje vindt een snoer zijn weg naar de later toegevoegde navigatie. Telefoon opladen kan met USB. Het zijn handige zaken voor de moderne mens.

De Heinkel heeft zich ondertussen bewezen als gewilde oldtimerscooter. Gaat de Honda later ook een geliefd verzamelobject worden? Het lijkt me van niet. Neem alleen al de lak op het frame. Daar is het mooie reeds van af. Of het plaatwerk van deze Japans/Italiaanse stadsscooter. Alles is van kunststof. We weten allemaal dat dit materiaal vergaat onder inwerking van zonlicht. Zo zitten er meer onderdelen aan deze scooter die niet bepaald lijken gemaakt voor het doorstaan van de tand des tijds. Waarschijnlijker is een mooi geregelde dood in de bak met te recylen materialen, dan na een werkzaam leven op het gemak wat zondagsritjes maken bij uitsluitend mooi weer.

Al de verouderde rijeigenschappen van de Heinkel doen er niet zo zeer toe, wanneer wij in klubverband door een mooie streek rijden. We hebben de tijd, stoppen af en toe om het achterwerk bij te laten komen. Tijdens het kijken naar een fraaie omgeving is het de charme van “het machinisten” om de Heinkel te laten doen wat die kan doen. Optrekken gaat rap genoeg, topsnelheid totaal niet belangrijk. Het enige moment dat je naar meer koppel verlangt, is tijdens het rijden van- en naar de startlocatie. 80 à 85 kilometer per uur is voldoende op de meeste wegen. Geheel Nederland ligt dan binnen bereik. Maar het nemen van een viaduct of brug kan voor enig samenknijpen van de bilspijeren zorgen. Dat komt omdat ongeduldige medeweggebruikers jou niet dat ene moment van snelheidsverslapping toe staan. Het toerental zakt terug en je dreigt naar de derde versnelling terug te moeten grijpen. Bumperklevers ruiken hun kans. Het zou prettig zijn als de ouwe Heinkel zich tegenwoordig niets aan zou trekken van pittige

tegenwind en zo. Dan kan je een ander merk blok inbouwen.....en daarmee dat typische Heinkelrijden om zeep helpen. Je kan ook wat zaken onderhuids in het blok veranderen, die wat meer standvastigheid ten toon spreiden. In Duitsland is al heel wat op klassieke manier opgevoerd, zonder het Heinkelkarakter te verminken. Daar doe ik op dit moment onderzoek naar, waarbij helaas opvalt dat dit meestal leidt tot het trekken van een behoorlijk stevig gevulde portemonnee. Kees is echter genoeg Hollander om iets te bedenken waarbij minder euro's over de toonbank hoeven te rollen. Later meer daarover, want ik hoop ook zijspanrijders en autootjes blij te kunnen maken met een betaalbare manier van opdrijven.

Heinkelgroeten
Kees Colijn

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij hebben geen enkel inzicht in de kwaliteit van het gebodene en adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

(Nieuw) TE KOOP AANGEBODEN: benzinetank en frame zonder vork A2
Ton Bernards 072 5121528

TE KOOP AANGEBODEN: Origineel sierstuk voor de uitlaat van uw Heinkel
€40 plus €6,95 verzendkosten. Foto op aanvraag.

Peter Fick, tel. 073 5323711 of pjpick@home.nl

TE KOOP AANGEBODEN : nieuwe buddyseatstikkers 2 stuks voor € 10,-.
doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdie van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.
Jaap Overwater. Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen,
versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER
Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

TE KOOP AANGEBODEN: Schuim voor zadels voor 103 A1 en 103 A2. €
29,50 + € 6,75 verzendkosten.

Jan Wijnand. tel. 043 – 3645861 na 18.00 uur.

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop!

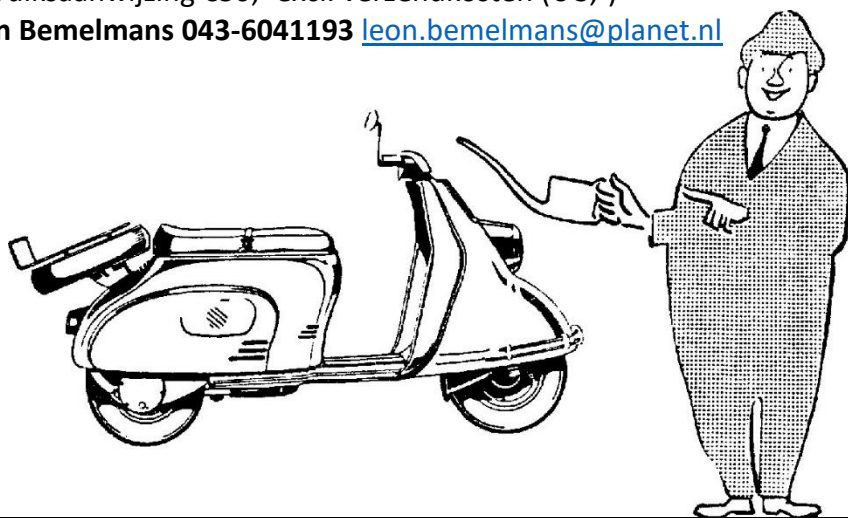
Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

E KOOP AANGEBODEN: Bandjes Continental 400x10 €40/st en Heidenau (ook tubeless) 110*90*10 €45/stuk. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Elektronische ontsteking (dus geen condensator meer!) van AccuSpark UK €59. Stuurinrichting Kabine €150. Achteruit tandwielen set €200

Gerard Vingerhoed 0640100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen - Reparatie - Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €30,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

WIL JE ZAKEN AANBIEDEN OF BEN JE JUIST OP ZOEK NAAR IETS IN HET BIJZONDER VOOR JOUW HEINKEL?

MAIL DE REDACTIE: redactie@heinkelklubdekwakel.nl

- GELIEVE DE ADVERTENTIE TEKST AAN TE LEVEREN IN MAX. 200 TEKENS.
- ZONDER TEGENBERICHT WORDT EEN ADVERTENTIE SLECHTS EENMAAL GEPLAATST.
- ADVERTENTIES VAN LEDEN ZIJN GRATIS, NIET-LEDEN BETALEN €10,-

40 jaar Heinkelklub "De Kwakel" en hoe het ooit allemaal begon

In de jaren 1972-1973 waren er schoonmaakbeurten in de Kwakelse kerk en een van de medewerkers zei op een gegeven moment, het is hoognodig om wat oude rommel op te ruimen. En zo gebeurde het dat alles weer eens voor de dag kwam en men een oude kaart van De Kwakel vond, hieruit bleek dat het dorp De Kwakel al bijna 400 jaar bestond! Toen heeft men de kaart opgestuurd naar het Nederlandse Archief en die bevestigde dat de kaart van echt papier was en dat De Kwakel in 1976 maar liefst 400 jaar zou bestaan (dit bleek later niet te kloppen ...). Dus een goede reden om hier wat mee te gaan doen.

Er is toen dat jaar een Snorrenverkiezing geweest (Heinkelaar Kees Lek won deze verkiezing en in 2009 werd hij zelfs wereldkampioen "baarden en snorren in de categorie naturel"). En van het ene idee kwam het andere en aangezien men

het 400-jarig bestaan groots wilde gaan vieren werd door één van de leden van Feestcomité De Kwakel bedacht om een Sport- en Spelmiddag te organiseren, dit gebeurde op zondag 15 augustus 1976 en was dus de voorloper van het Polderfeest dat in 2017 maar liefst voor de 42e keer gehouden zal worden. Tot slot bedacht Kees de Bruijn (Erelid van Feestcomité De Kwakel) nog om Rinus van Zaal en zijn toenmalige "rechterhand" Theo van Kessel (beiden Erelid van Heinkelklub De Kwakel) te vragen om tijdens de kermisoptocht in september 1976 deel te nemen met een stoet scooters, te weten Heinkels.

En zo geschiedde ... woensdag 8 september 1976 hadden Rinus en Theo 40 Heinkels (voor iedere 10 jaar één) rijklaar gemaakt en uit Rinus z'n schuur en van zolder gehaald en reden o.a. Kwakelaars Lars Mellenberg, Theo van Rijn (van Theo), Hein Lammers, Martien Plasmeijer, Gerrit de Postduif én uiteraard Rinus van Zaal en Theo van Kessel mee in de Kwakelse Kermisoptocht. De stoet werd aangevuld met personeel én klanten van Rinus (Chrysanten-klanten!) uit Apeldoorn en de Bommelerwaard. Ter ere

van het 400 jarig bestaan van De Kwakel waren zij getooid in “400 jaar oude kleding” die ze hiervoor hadden gehuurd van een toneelvereniging uit Amsterdam. Dit meedoen aan de optocht werd een groot succes, hoewel een van de deelnemers een wiel van zijn Heinkel verloor (van een APK had toen nog niemand gehoord) en deze dwars door de kas ‘vloog’, maar dat liep gelukkig goed af!

De Heinkel, ook wel de Rolls Royce onder de scooters genoemd, wat is er nu zo bijzonder aan?

Daarvoor gaan we even terug in de tijd, Ernst Heinkel (1888-1958), destijds vliegtuigbouwer ontwikkelde na 1945, toen het bouwen van vliegtuigen in Duitsland

verboden werd, een nieuwe Heinkel-constructie en wel de scooter Heinkel-toerist. Deze scooter was uitgerust met een viertakt-motor welke 7,2 Pk leverde. De 149 cc korteslag-motor werd nog gestart met een kickstarter. Deze scooter rolde in 1953 uit de Heinkelfabriek en daarna kwam er een 12 volts installatie bij die elektrisch starten mogelijk maakte, allerlei technische modificaties en uiteindelijk werd bij type 103 A2 (daar zijn nog de meesten van) de knipperlicht-installatie aangebracht. In augustus 1965 werd de productie van Heinkelscooters én autootjes gestaakt, door de stijging van de welvaart raakte de scooter in onbruik.

Rinus van Zaal kocht in 1959 een nieuwe Heinkel en net als zovelen verkocht hij deze (in 1961) om een auto aan te schaffen, tot hij in 1975 weer tegen een Heinkel aanliep en omdat hij daar geen onderdelen voor kon krijgen kocht hij een tweede en een derde en zo door!

En dat leidde in de loop der jaren dus tot een unieke verzameling Heinkels (sommige met zijspan) talloze onderdelen en zelfs een Heinkelauto, een soort overdekte scooter die vroeger veelal “beukenootje” werd genoemd.

Uiteindelijk had Rinus de hele serie compleet (6 types scooters, 1 bromfiets “de Perle” genaamd en de Heinkelkabine), die heeft hij later verkocht aan de klub en nadat deze serie Heinkels bij de families Kooyman en Burgers mochten logeren, staat deze staat sinds een paar jaar op een mooie plek in het tweewielermuseum De Scooter te Zundert.

Pas na deelname aan de Kermisoptocht in 1976 kwam het idee om een klub op te richten. Rinus en consorten bedachten dat najaar dat men lid kon worden voor toen nog 50 gulden óf donateur, dat kostte maar liefst een héle gulden! Hoe meer zielen hoe meer vreugd. En zo werd op zaterdag 5 maart 1977 bij “het dorpshuis te de Kwakel” de 1e feestavond gehouden, gepaard gaande met een grote verloting. Donateurs van dit eerste uur waren jarenlang Cees Verburg, Wim van Rijn, Mart Homan, Ton van Dam, Martien Plasmeijer, Leen van der Horst én Frans Kooyman, deze laatste 2 zijn overigens nóg steeds donateur, dit dus nu al 40 jaar! Momenteel betalen deze “statutaire donateurs ofwel mede-oprichters 1977” zoals ze binnen de klub genoemd worden” maar liefst 15 euro: tijden-prijzen veranderen!

En vanaf dat moment, mede door alle krantenberichten (titels als “De Kwakel: broedplaats voor Heinkel” en “van Zaal verslaafd aan Heinkels” en “auto’s rijden er niet zoveel in De Kwakel maar scooters des te meer” én een artikel van Rinus in De Kampioen, groeide het aantal leden, van 40 in 1979 (Rob van Dam werd lidnummer 100!) tot 175 in 1982, tot 270 in 1985 en de viering van het 400e lid werd groots gevierd in 1990: “toen namen scooters bezit van de DAM”.

Met zo’n 80 scooters reden de leden onder politiebegeleiding (dat kon toen nog vrij eenvoudig) van en naar de Dam voor een staatsie-portret en dat kwam ook in het Parool terecht.

In de toptijd telde de Heinkelklub maar liefst 562 leden en dit waren mensen in alle leeftijden (van 18 jaar tot 83 jaar) en van allerlei komaf, van directeurs tot vakkenvullers, zij allen vonden elkaar door hun voorkeur voor de Heinkelscooter.

De Heinkel was en is echter niet het doel, maar het middel om ... maandelijks leuke bijeenkomsten, ritten en/of feesten te houden aldus Rinus en dat ook nog eens voor het hele gezin. Hij had het trouwens niet alleen druk met Heinkels en Heinkelklub De Kwakel maar hield er in die tijd ook een

bemiddelingsbureau op na ... menig echtpaar (o.a. Theo & Annie van Kessel en Ruud & José Zijerveld) zijn door hem “gekoppeld” en sommigen trouwden om die reden dan ook in een heus Heinkelautootje en werden deze dag begeleid door vele Heinkelscooters.

Vanwege het groeiende aantal leden én het voornemen om in 1982 een Internationaal Heinkeltreffen in De Kwakel te organiseren ging het toenmalige bestuur in februari van dat jaar naar de Kamer van Koophandel om zich in te schrijven en toen was de oprichting van de Heinkelklub officieel.

Dat Treffen werd georganiseerd op het terrein nabij KDO en mede dankzij Evert de Jong (hij hielp mee aan de vergunning én niet geheel onbelangrijk; hij zorgde voor de drankvoorziening) én met hulp van alle vrouwen van de toenmalige Heinkelbestuursleden (zij smeerden s’ morgens vroeg honderden sneetjes brood voor het ontbijt en de lunch én stelden in de kledkamers van KDO maar liefst 200 pakketjes voor de barbecue samen!) werd dit een zeer geslaagde happening. Dat jaar hebben wij vele Duitse Heinkelaars de Vogeltjesdans geleerd, iets waar zij het nu nóg over hebben!

Daarop volgde de ‘afsprak’ om bij toerbeurt een Internationaal Treffen te organiseren, dus het ene jaar in Duitsland, het andere jaar in België en dan weer in Nederland, dat hield dus in dat De Kwakel in 1985 weer een treffen zou organiseren. Helaas had de gemeente in al haar goedheid bedacht dat dit terrein uitermate geschikt was voor het Luilakken, wat in die jaren nog

gevierd werd en zodoende moest de Heinkelklub dus op zoek naar een andere locatie en die vonden zij bij (toen) VVU = Voetbal Vereniging Uithoorn. Deze locatie aan de N201 was wel een zeer geschikte, vanaf het 'bordes' kon men het hele terrein met tenten en scooters aanschouwen.

Onze Treffens hadden zo'n goede naam in het buitenland dat we een jaar hadden (met deelnemers uit maar liefst 7 landen), toen was het 'gewoon' vol, onze limiet was 500 deelnemers en daar gingen we overheen, dus moesten we mensen weigeren bij de inschrijving.

Ook kwam dat jaar de Uithoornse politie meedelen dat we per direct (s'morgens om 10 uur – officieel kon men om 12 uur inschrijven ...) moesten beginnen want de hele N201 stond vast met scooters en auto's met aanhangers en caravans, men kon geen kant meer op!

In 2013 (11e Treffen) wilden we toch nog eens proberen of we niet weer een treffen vanuit De Kwakel konden organiseren (de aanvraag bij het Feestcomité om gebruik te maken van het Evenemententerrein was al goedgekeurd) dus vol goede moed naar KDO. Echter helaas omdat wij te dicht op “Sport en Spel” zitten (een week later), moest men er toch vanaf zien, ook omdat de deelnemers s’ Morgens vroeg (3 ochtenden achter elkaar) willen ontbijten én er op alle dagen bediening vanuit de kantine aanwezig moet zijn. Dus zijn we toen én in 2016 met Pinksteren voor ons 12e Treffen weer bij de Legmeervogels in Uithoorn geweest en dat was zeer geslaagd.

Deze Treffens zijn trouwens altijd door de desbetreffende Burgemeesters officieel geopend en tevens waren zij dan bereid om in stijl te komen, soms in een zijspan gezeten en onze huidige Burgemeester mochten we zelfs in het “Beukenootje” ophalen.

Heinkelklub De Kwakel groeide dus uit tot een landelijke klub, werkelijk uit alle delen van het land was men lid en destijds zijn er diverse Algemene Ledenvergaderingen geweest waarin men voorstelde om de naam van de klub te wijzigen in bijv. Heinkelklub Nederland. Maar daarin was Rinus als Voorzitter (en later ook zijn opvolgers Jan Samsom, Ton van de Vall en Co Plasmeijer) héél stellig, wat er ook gebeurde deze naam moest én moet nog steeds blijven bestaan.

En net als in de beginjaren is er nog steeds dezelfde basis, in januari houdt de Heinkelklub de Nieuwjaarsreceptie, in februari de ALV, in maart het openingsbal ofwel het “Aanheinkelen”. En dan van de maanden april tot en met oktober een rit van zo’n 100 kilometer die start in alle delen van het land. Tussendoor nog een zaterdagrit

óf een weekendje. Alleen de maand april start in De Kwakel (voorheen in het Fort en nu al weer jaren vanuit het Dorpshuis).

En de maand oktober eindigen we wederom in De Kwakel, die rit wordt afgesloten met het zogeheten “Afheinkelen” ofwel een barbecue. Jarenlang mochten we dit bij Henk en Ans Kooyman (ook nog een jaar bij Frans en Thea) in de kas of schuur doen en de laatste 10 jaar bij Mart en Jeannet Burgers. Helaas is daar een eind aan gekomen, maar niet aan het Afheinkelen zelf, in 2015 én 2016 waren we te gast in het Dorpshuis na de rit en omdat Edward voor de juiste bediening had gezorgd: Ria zoals gebruikelijk achter de tap en in de zaal (ze weet bijna van iedere Heinkelaar wat hij of zij drinkt!) én 1 van de PF-BBQ-boys achter de barbecue, werd dit een groot succes en is dit voor herhaling vatbaar.

Maandelijks wordt er een boekje naar de leden gestuurd, dit boekje heet (hoe kan het ook anders?!) 't Heinkeltje en speciaal hiervoor is er een VNP-Ploeg: nee, geen knokploeg maar de Vouw – Niet – Plak Ploeg, dat vouwen begrijpt u vast wel, de boekjes zijn oorspronkelijk A4 en worden naar A5 gevouwen, dan worden ze geniet en vervolgens wordt er een adressticker op geplakt. En ja dat plakken slaat soms ook op de eindtijd, het gebeurt wel dat we om 9 uur s'avonds beginnen en dan bij een zwoele zomeravond pas om 03.30 uur naar huis gaan ... Gelukkig kunnen we het allemaal lopend of fietsend af! Nu gaat het gerucht dat men die boekjes digitaal wil gaan versturen, nou u begrijpt natuurlijk wel dat deze VNP-Ploeg, bestaande uit Marco van Zaal – Mark Klinkhamer – Henk Kooyman – Piet de Jong – Maruja Melero – Ruud & José Zijerveld (zij allen vnpp-en al méér dan 30 jaar ...) dit zo lang mogelijk zullen tegenhouden!

En nu staan wij – Heinkelklub De Kwakel - aan de vooravond van onze robijnen viering, op 5 maart 2017 bestaan we 40 jaar en uiteraard gaan we daar weer een feest van maken, want we eindigen met de slogan die jarenlang bij een van onze leden (uit s'Heerenberg) achterop zijn (Heinkel) koffer zat:

“bij Heinkelklub De Kwakel heb je meer feestdagen in een jaar”!

En tot slot is het misschien nog wat om een poging te doen om op dinsdag 5 september 2017 dan 65 Heinkels te laten meerijden in de 65e Kwakelse Kermisoptocht: voor ieder jaar één! Het zou uiteraard leuk zijn als er deze optocht 65 Heinkels door De Kwakel toeren, wie weet – we gaan het proberen! Doet u mee?

40 jaar Heinkelklub Heinkelklub De Kwakel – Hoera !

Jose Zijerveld

Te Koop

Koffiebeker, Heinkelrood met Heinkelgele opdruk logo Heinkelklub "de Kwakel".

Deze exclusieve "Heinkelklub de Kwakel koffiebeker" is verkrijgbaar, zolang de voorraad strekt, voor slechts **€ 6,-** per beker.

Blikje met verfrissende pepermuntjes. Als deze op zijn is het mooie rode blikje met "Heinkelklub de Kwakel"-opdruk voor van alles en nog wat te gebruiken, van spelden, knopen tot schroefjes, boutjes en moertjes. Opdruk uiteraard in Heinkel-geel.

Prijs per blikje: **€ 2,-**

Sleuteletui voor uw Heinkelsleutel, autosleutel, huissleutel of welke sleutel dan ook. Uiteraard in Heinkelrood met Heinkelgele opdruk. Uiteraard kan er ook een (bank-)pasje of kleingeld in.

Kosten per stuk slechts **€ 2,-**

De artikelen zijn te koop tijdens klubevenementen

1999 OLDTIMERTOURTOCHT 2017

Hallo scooter vrienden,

Bij deze de uitnodiging voor al weer de 10e editie van de oldtimertourtocht op 17 en 18 juni 2017 gehouden vanaf camping Oriental in Berg en Terblijt gemeente Valkenburg.

18 jaar geleden in 1999 kwamen we met het idee om een weekend te organiseren voor alle merken scooters en dwergautos. Dit is door de jaren heen een goede zet gebleken daar het nu al voor de 10e keer is.

De organisatie is al die tijd in de zelfde handen gebleven, maar helaas is onze medeorganisator Jac Janssens ons eind 2015 overleden. Om Jac nog een laatste eer te bewijzen voor wat hij al die jaren voor ons maar vooral voor de scooterwereld heeft betekend wordt de rit van zondag 18 juni in het teken van Jac verreden. We noemen deze rit "JAC JANSSENS MEMORIAL TOUR".

Voor deze jubileumeditie wordt er een plaquette gemaakt. Deze kan voor een vriendenprijs extra op het inschrijfformulier besteld worden (wel voor 1 april 2017 aangeven i.v.m. bestellen).

Limiet voor dit weekend is max. 100 personen. Er is ook de mogelijkheid om per dag in te schrijven.

AAN DEZE TOURTOCHT KUNNEN ALLE SCOOTERS EN DWERGAUTOS MEEDOEN MITS ZE 25 JAAR OF OUDER ZIJN.

Voor info en inschrijfformulier: leon.bemelmans@planet.nl of rvrouenraets@hetnet.nl

Namens de organisatie van de 10e oldtimertoertocht:

Leon Bemelmans, Maurice Bemelmans, Rosy Vrouwenraets, Louis Luijten en Jos Janssens.

Programma OLDTIMERTOURTOCHT 2017

Datum: 17 en 18 juni 2017

Locatie: camping ORIENTAL Rijksweg 6 6325 PE Berg en Terblijt.

Dit is een ****camping met verschillende faciliteiten waaronder een zwembad. Speciaal Voor onze scooter/dwergautovrienden is er een apart tarief vastgesteld 9.50euro p.p.p.n. en 4.50 euro p.p.p.n. voor kinderen tot 12 jaar. De kosten voor de camping zijn voor eigen rekening (tel: 043-6040075).

VRIJDAG 16 juni 2017:

Aankomst voor de eerste deelnemers die er een lang weekend in Zuid-Limburg van willen maken. In de avond wordt er voor de liefhebbers nog een kleine rit gereden.

ZATERDAG 17 juni 2017:

Vanaf 9.30uur kunnen de deelnemers zich aanmelden bij de organisatie. Deelnemers krijgen voor elke inschrijving consumptiebonnen, en een korte uitleg van het FOLLOW-UP systeem wat gehanteerd wordt bij de toertochten. Er is een kleine pauze en een grote pauze in de rit gepland, hierbij wordt de lunch door ons verzorgd. Vertrek van de rit van plus minus 120km is om 11.00uur voor aan de campingangang.

ZONDAG 18 juni 2017:

Start inschrijven is 9.00uur. Waarna om 10.00uur gestart wordt voor de "" JAC JANSSENS MEMORIAL TOUR"". De lunch wordt ook deze dag verzorgd. Vanaf plus minus 16.00uur wordt onder genot van een drankje en een stuk Limburgse vlaai het oldtimertreffen afgesloten.

1958 Trabant

Als de kever al een belangrijk symbool was voor de Duitse ijver van voor de oorlog, dan was de Trabant een nog groter symbool van uithoudingsvermogen en vastberadenheid om uiteindelijk door de Berlijnse Muur heen te gaan zonder te worden tegengehouden door grenswachters.

Deze auto met duroplast carrosserie op een stalen chassis werd gemaakt in de Mosel fabriek in Zwickau. Zijn voorganger, de P 70, verliet voor het eerst de productie lijn in 1955, gemaakt door een voor-oorlogse DKW fabriek. In 1957 kwam er een coupé bij. Bestemd voor een markt waar men al heel erg blij was als men überhaupt een auto kon krijgen na een wachtlijst van 10 jaar.

De volgende auto, de P50 van 1957 was de echte Trabant. Er volgde een combi in 1960, met de naam Trabant 601, die veel aantrekkelijker was. Ook nu was zijn carrosserie gemaakt was van duroplast, een mix van katoen en hout pulp die gedompeld was in kunsthars.

Omdat VW de Zwickau fabriek zou gaan overnemen, was het niet vreemd dat de laatste Trabi's met Polomotor werden gebouwd en uiteindelijk de

geur van twee takt mix deden verdwijnen. Hoewel de Trabi de afbraak van de Berlijnse Muur in 1989 niet overleefde, leeft hij nog steeds voort in Oost-Duitse grappen- of als een vorm van omgekeerde superioriteit onder Wessies, die ervan houden om de aandacht te trekken met bliken motorgeluiden en blauwe rook. De productie machines werden aan armere landen elders verkocht.

Tegenwoordig is de Trabi een tamelijk zeldzaam verschijnsel op Duitse wegen, zelfs in het Oosten.

Fabrikant: VEB Sachsenring, Zwickau, Oost Duitsland

<i>Model: P 50</i>	<i>Motor: AWZ, 2-takt</i>	<i>carosserie: Duroplast</i>
<i>bouwjaar: mrt 1958 – sep. 1962</i>	<i>2 cilinder</i>	<i>Chassis: Staal</i>
<i>Aantal gemaakt: 106.117 (alle modellen)</i>	<i>Cilinderinhoud: 492 cc</i>	<i>voorvering: bladveer</i>
<i>Geen overleefd</i>	<i>18 Pk</i>	<i>achtervering:bladveer</i>
<i>Lengte: 3. 370 mm</i>	<i>versnellingsbak: 3 + achteruit</i>	<i>Besturing:tandheugel</i>
<i>Breedte: 1. 500 mm</i>	<i>Starter: Electrisch</i>	<i>remmen: Hydraulisch</i>
<i>gewicht: 560 kg</i>	<i>accu: 12 v</i>	<i>4 wielen: 5.20 x 13"</i>
<i>Interieur: 4 stoelen</i>	<i>Ontsteking : koolborstels</i>	<i>topsnelheid: 90 k/h</i>

Van de redactie

De zon schijnt.. het is hartje winter. De kinderen zitten rustig te knutselen. Ik grijp deze zeldzame kans om de Heinkel uit zijn diepe slaap te halen en naar buiten te rollen. Sleutel in het contact, benzinekraan open, de gashendel tweemaal open en dicht draaien en dan het magische moment... hij laat me niet in de steek. Gestaag komt hij op gang en na hem een klein aantal flinke teugen benzine te laten sloppen, met een dikke wolk uit zijn kont als resultaat, loopt hij lekker warm. Van binnen begint het ook bij mij wat warmer te worden. Ik besef dat niemand acht op me slaat binnen. Voor ik het weet, cruijs ik onze straat een paar keer op en af. Fantastisch toch zo half januari. Bibberend van de toch wel frisse wind, zet ik hem weer in de stalling onder een zacht dekkentje.

Op naar de ALV, onderweg een stop in Rossum bij Jan en Gonnie Piels voor een middaglunch. Gonnie weet van soepen en de tomatensoep was hemels. De scooterverzameling mogen we bewonderen die een fris onderkomen hebben in de voormalige koelcel van de kwekerij. Tsja... ik denk dat ze daar vast nog lang houdbaar zijn ;)

Op het nippertje aanwezig bij de start van de ALV. Geen tijd meer voor nicotine, wel gauw nog een plak cake en een bakkie koffie. De vergadering verliep voorspoedig, hier en daar een kritische vraag of opmerking, de leiding was in kundige handen van Simon, voor deze keer de gelegenhedsvoorzitter.

Veel bekende gezichten die ik helaas niet allemaal heb mogen begroeten, dat doen we wel bij een van de komende ritten. De namen blijven helaas ook nog niet allemaal plakken. Hoppa, gauw in de auto om richting de evenaar te rijden. Brrr... wat een akelig koude dag was het. Op de achterbank liggen een spiksplinternieuwe Heinkelvaan en neusbanier te prijken...

Met vriendelijke groet,

Roel Rievers

Sluitingsdatum kopij is 8 maart 2017

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Molenstraat 12 1718 BL Hoogwoud